

General | | Actualitzat el 28/04/2021 a les 07:45

Només em deixen alletar a la bessona que estigui desperta. Si està adormida, perd el torn

La Laura, mare de bessones, ens explica el patiment i l'angoixa de no poder fer lactància a demanda a l'hospital

[inicicentrareport]Em dic Laura. Estava embarassada de 30 setmanes quan em van detectar un creixement intrauterí retardat de les meves bessones. L'embaràs va continuar fins a la setmana 33 amb 3, però en aquell punt el creixement d'una de les bessones estava tan retardat que **em van haver de fer una cesària**.

Els primers dies tot va anar súper bé, però de mica en mica, quan les tenien a nounats, **me'n vaig adonar de coses que no em quadraven**. A les nenes els donaven a menjar cada tres hores, nosaltres podíem agafar-les, podíem fer pell amb pell, mètode cangur...

Jo els preguntava quan podria fer lactància a demanda. Tothom em deia que els prematurs era un tema diferent i que no poden fer a demanda, que el seu intestí no estava prou madur...

Em vaig conformar amb la situació. Ja tinc un fill de tres anys i he fet lactància durant dos anys. Amb el pas del temps la situació es va anar posant més tensa. Tenien uns torns molt estrictes. Totes les criatures menjaven a les tres, a les sis, a les nou i a les 12 tant de dia com de nit.

Jo volia fer lactància materna i em deien que a cada toma podia provar de posar una bessona al pit. Em deien que a un dels torns havia de fer a una bessona i a l'altra l'altra. Jo arribava a les tres del migdia, **m'assignaven una bessona i només podíem donar pit a aquella bessona**. Em deien que sinó les dues trigàvem massa i ja una presa se superposava amb l'altra.

Estava tot molt restringit. Les persones que només tenien un bebè **podien fer 20 minuts un pit i deu minuts l'altre**. Ens deien que sinó la cosa no anava bé. Hi havia dies que una de les bessones estava dormint i només podia alletar la criatura que estava desperta. No em deixaven quedar més estona fins que es despertés i donar-li a l'altra.

Després d'encarar-me amb pediatria em van permetre intentar donar pit a les dues nenes en cada presa. Mai en tàndem, però **em restringien el temps i me'l controlaven**. Si en aquell temps les nenes no havien menjat perdien el torn i els donaven la suplementació extra (materna o artificial segons si m'havia tret suficient o no) per sonda.

Em pressionaven perquè les despertés, insistien que si les nenes es despertaven abans de l'hora era que no havien fet la presa bé. **En cap cas se'm va permetre fer una presa fora d'hores que no estiguessin establertes**. Les nenes s'enganxen bé al pit, però de vegades no coincideix que en els horaris establerts tinguin gana.

Em vaig plantejar l'alta voluntària sota la meva responsabilitat. Si se m'hagués permès la lactància a demanda, com ho podria fer a casa, **les nenes estarien millor**. I no, no era pel tema Covid. Una infermera molt orgullosa em va dir que feia 30 anys que ho feien així i que els funcionava. Era per protocol desfasat. **Es notava que hi havia infermeres que ho volien canviar però ja es veia que no podien**.

Amb tot això pretenc denunciar la situació actual que encara hi ha alguns hospitals i demanar opinió

si el missatge arriba a pediatres. No sé si és més beneficiós seguir aquí o marxar a casa donada l'estricta situació i nivell d'estrès que hem de patir les tres.

Un testimoni en primera persona de Laura, recollit per la periodista Alba Carreres
Fotos cedides per Laura
[Llegir més «Històries de vides» aquí](#)


```
.amp_fitxaautor_2 {  
  background: #ffffff;  
  color: #b44f52;  
  border: 1px solid #b44f52;  
  border-radius: 10px;  
  margin-top: 2rem;  
  padding: 15px;  
}
```

[ficentrareport]

[enquestaregistre]